

ved at udlade § 1; thi Indkomsskatten, der da bliver tilbage, er saa utilstrækkelig gennemført, at det ikke vil kunne undgaaes, at den vil medføre mange Ulemper og Ubilligheder. Saalænge Communen bibeholdes som Skatteindivid, bliver det Hele, for at bruge et Udtryk, som en æret Taler (Monrad) brugte igaar, et Gjetteværk. Det vil altid være vanskeligt at finde de Kræfter, der ere indenfor Communen, og som Følge deraf vanskeligt at beskaffe Communen som en samlet Heelhed. Kjendskab dertil vil først kunne naaes, naar hele det Apparat er tilstede, som er nødvendigt til Gjennemførelsen af en fuldstændig Indkomsskat. Det vil da blive de enkelte Personer, hvem Skatten paalignes efter eensartede Principer istedetfor Communen, som en samlet Heelhed, efter et vilkaarligt Skjøn. Jeg troer, at der er saameget mere Anledning til at opgive denne Lov og hellere skrive til Indførelsen af en fuldstændig Indkomsskat, som det vel desværre maa antages, at det ikke blot vil være denne ene Gang, at Regjeringen nødfages til at forbre et Extratilstud af de statteyhende Borgere, men at der er al mulig Anledning til at formode, at ogsaa den nærmeste Fremtid vil medføre en Gjentagelse, ikke saa meget for at læge de nærværende Under som for at veie op imod eller balancere den Formindsfelse i Statsindtægterne, som der vel kan være Grund til at antage Fremtiden vil medføre. Hvis Regjeringen deler denne Anskuelse, maa den efter min Mening hellere strax skrive til Bærket med Indførelsen af en fuldstændig Indkomsskat, hvorfor denne Lov dog har været en Forløber, end paany fremlægge en Lov, med Hensyn til hvilken vi dog alle, Regjeringen inclusive, ere enige om, at den lider af væsentlige Mangler, som ikke ville kunne afhjælpes, selv om vi foretage nogle Forbedringer i den.

P. Olsen: Jeg har kun begjæret Ordet for en kort Bemærkning, nemlig for at oplyse en Misforstaaelse, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Fonnesbech),

der igaar udtalte saa meget Sandt og Træffende om Manglerne ved denne Lov, gjorde sig skyldig i. Det ærede Medlem udtalte nemlig sin Glæde over, at der ved dette Lovforslag er tilstaaet Kjøbstæderne en Medsættelse, idet de nemlig ere fritagne for at betale Krigsskat af deres Hartkorn, og Krigsskatten paa Hartkornet ganske vist vilde bidrage til, at Skatten faldt tungt og trykkende paa Kjøbstæderne. I dette Sidste er jeg enig med ham; men det er en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem troer, at der i det forelagte Lovforslag er foretaget nogen Medsættelse for Kjøbstædernes Vedkommende. Det er ganske vist, at der i § 1 staaer nævnt, at Kjøbstæderne ere fritagne for at betale Krigsskat af deres Hartkorn, og at denne Bestemmelse ikke findes i den ifjor vedtagne Lov, men i det ifjor af Regjeringen forelagte Lovudkast fandtes der en Slutningsbestemmelse i § 3, som udtrykkelig bemyndigede Kjøbstæderne til at fraregne det Beløb, som de skulde udrede af deres Hartkorn fra den dem paaligede Sum, og denne Bestemmelse fandtes ogsaa i Lovforslaget, da det blev vedtaget her i Folkethinget ved 3die Behandling; jeg har ikke kunnet opdage, at denne Bestemmelse er bleven stemt bort her, men ved en forunderlig Feiltagelse maa den være falden ud, da Lovforslaget blev redigeret og indbragt i Landstthinget, thi i det Lovforslag, som indbragtes der, fandtes den ikke. For at raade Bod paa denne Mangel, fandtes der imidlertid i den af Indenrigsministeriet omsendte Veiledning, som blev. Communerne tilstillet, en Bestemmelse om, at det Beløb, som Kjøbstæderne skulde udrede af deres Hartkorn, ikke skulde sammenlægges med den dem efter Indtægten paaligede Sum, saaledes som det er Tilfældet i Landcommunerne, men at den Bestemmelse i § 5, som bemyndiger enhver til at fraregne den Skat, han har svaret efter sit Hartkorn, i det hele Beløb, som han skal udrede, ogsaa skulde gjælde for Kjøbstæderne. Det fremgaaer altsaa deraf, at Kjøbstæderne ifjor i Virkeligheden ikke sparede nogen Skat af deres Hartkorn, og at der altsaa ikke er tillagt dem no-